

מ"ת 9492/08/19 - יניב מועלם נגד מדינת ישראל -רשות המיסים

בית המשפט המחוזי בנצרת

מ"ת 9492-08-19 אגף המכס ומע"מ חקירות נ' מועלם(עצור/אסיר בפיקוח)

בפני	כבוד השופט דני צרפתי
המבקש	יניב מועלם (עצור/אסיר בפיקוח)
נגד	
המשיבה	מדינת ישראל -רשות המיסים

החלטה

1. לפניי בקשתו של המבקש, השווה במעצר בפיקוח איזוק אלקטרוני מאז 24.9.19, לעיון חוזר בתנאים המגבילים שנקבעו לגביו בהחלטה מיום 19.9.19 שניתנה ע"י כב' סגן הנשיא ז' הווארי (אשר כשלעצמה מהווה החלטת המשך להחלטת כב' השופטת ת' שי ניסים מיום 4.9.19).

2. ההחלטה להלן מכריעה בבקשת המבקש להסיר את הפיקוח באיזוק האלקטרוני שהוטל עליו, להסיר את הפיקוח האנושי בשעות מעצר הבית וכן להתיר לו לצאת לעבודה בפיקוח אחיו המשמש כמשמורן עליו. עוד מבוקש להסיר את מגבלות השימוש בטלפון שהוטלו עליו(בקשה להוספת משמורן נדונה ואושרה בהחלטה מיום 16.3.20).

3. את בקשתו נימק המבקש בחלוף הזמן מאז החלטות המעצר כמפורט, בהרעה במצבו הכלכלי, לרבות משאינו עובד תקופה ארוכה וכן שעה שחויב בתשלום מזונות לילדיו לאחר גירושיו, בהרעה במצבו הנפשי בשל הבידוד בו הוא נתון ובעובדה כי לא הפר את תנאי הפיקוח.

בדיון לפניי השלים והדגיש ב"כ המבקש באשר למשקלו של תסקיר המעצר אשר המליץ להיעתר לבקשה וכפי שאתייחס בהמשך.

ב"כ המבקש גם ראה לשוב ולטעון לעניין עוצמת המסוכנות והחשש לשיבוש מהלכי המשפט, וזאת למרות שאישר כי הוא אינו מבקש לערער אחר ההחלטות שניתנו במקור.

4. ב"כ המשיבה התנגד מצדו לבקשה.

באופן מקדמי טען כי לא התקיימו בענייני התנאים הקבועים בסעיף 52 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות

עמוד 1

אכיפה - מעצרים), תשנ"ו-1996 (להלן: "**חוק המעצרים**") המצדיקים עיון מחדש.

לגופה של בקשה טען כי לאור עוצמת המסוכנות שנקבעה בהחלטות הקודמות, כמו גם התסקירים השלייליים שהוגשו בעניינו של המבקש, מבלי שחל כל שינוי נסיבות המלמד על הפחתת המסוכנות, אין כל מקום להיעתר לבקשה.

שעה שראיתי לקבל את עיקרי טיעוני המשיבה, אמנע מפירוט נרחב של טענותיה, גם במסגרת פרק זה של ההחלטה.

5. כמפורט, שירות המבחן הגיש תסקיר מעצר משלים מיום 5.3.20. התסקיר כולל בחינה של שתי משמורניות מוצעות שהובאו לבחינתו, כאשר עמדת שירות המבחן בעניין זה אינה רלוונטית עוד.

לענייננו, מפרט התסקיר באשר למצוקה בה נתון המבקש, את נכונות המבקש להשתלב בקבוצת עצורי בית, את העובדה כי דו"ח ההפרות לגביו כולל רק הפרה בודדת (אליה התייחסו הצדדים גם בטיעוניהם).

עוד כולל התסקיר את מסקנת שירות המבחן כדלקמן:

"אנו סבורים כי לנוכח המצאותו של יניב [המבקש] תקופה ממושכת של כחצי שנה במעצר איזוק אלקטרוני ולנוכח הקשיים שמעלים יניב המפקחיו בפנינו אנו סבורים כי ניתן בשלב זה לבטל את מעצר האיזוק האלקטרוני ולאפשר ליניב לצאת לעבוד בפיקוח צמוד של אחיו אורן לאורך כל שעות העבודה בהגעה לעבודה וחזרה כאשר ביתר השעות נמליץ כי ישהה במעצר בית מלא בפיקוח אחד המפקחים שנקבעו לסירוגין".

אציין כבר עתה, כי התסקיר האמור אינו כולל ניתוח באשר להיבטי המסוכנות בדגש לשאלה האם חל שינוי כלשהוא במסקנות שגובשו בעניין בתסקירים קודמים, מסקנות על פיהן קיימת מסוכנות ממשית מהמבקש.

דין והכרעה

6. לאחר בחינה ואיזון, נוכחתי כי דין הבקשה שנתרה לדין להידחות מכל וכל.

7. אקדים וכפי העולה מהחלטתי מיום 20.2.20, מן הדין היה לשקול להורות על דחיית הבקשה על הסף, שעה שאינה עומדת בתנאים הקבועים להגשת בקשה לעיון חוזר במסגרת סעיף 52 לחוק המעצרים, זאת על רקע נסיבות עניינו (ראו בש"פ 3477/08 **אוחנה נ' מדינת ישראל** (4.5.08)).

על כל פנים, שעה שמצוי לפנינו תסקיר משלים של שירות המבחן והצדדים הציגו טיעוניהם לגוף הבקשה, לא נמנעתי מבחינת הבקשה לגופה, אם כי הספק האמור בשאלה האם עומדת הבקשה בתנאי הסף הדרושים מהווה נדבך המלמד על סיכוייה הנמוכים של הבקשה.

8. עסקינן כאמור במבקש אשר נקבעו לגביו תנאי פיקוח מחמירים, בשתי החלטות מעמיקות שניתנו בעניינו.

בהחלטה מיום 4.9.19 קבעה כב' השופטת ניסים, בין השאר:

"כתב האישום מייחס למשיב [המבקש בענייננו] עבירות חמורות שבוצעו כחלק מתכנית עבריינית רחבת היקף, שמטרתה להונות את הרשויות ולגזול את כספי הציבור. מדובר בהעלמות מסים ובהלבנת הון בסכומי עתק של עשרות עד מאות מיליונים. העבירות בוצעו באופן שיטתי וניכר כי נדרש לצורך ביצוען תחכום רב (וזאת בניגוד לטענת הסניגור), בשיתוף עם מספר גורמים ולמשך תקופה של מספר שנים.

מסוכנותו של המשיב אף עולה מתסקיר המעצר שהוגש. התסקיר מציין כי מדובר באדם בעל אופי מניפולטיבי ומרמתי, המתקשה להכיר בבעייתיות שבהתנהגותו ושולל צורך ואפשרות להשתלב בתכנית טיפול. אכן, בשלב זה עומדת למשיב חזקת החפות, ואולם לא ניתן להתעלם ממאפייניו האישיותיים כפי שהתרשם שירות המבחן בהיותו גוף מקצועי, התרשמות שהינה רלוונטית גם לשלב זה בו אנו מצויים".

בהחלטתו המשלימה של כב' סגן הנשיא ז' הווארי אף עלה ספק באשר להצדקה להורות על מעצרו של המבקש בפיקוח איזוק אלקטרוני ועל אף התסקיר אשר המליץ על כך, זאת לאור היבטי החומרה השונים שהקימו בסיס למעצר מאחורי סורג ובריח:

"לסיכום, לאור חומרת העבירות, האמביוולנטיות היחסית של התסקיר והערכת המסוכנות של המשיב [המבקש כאן], שקלתי בכובד ראש האם להורות על מעצרו עד לתום ההליכים. אולם בסופו של יום, לא ללא התלבטות ולאור נתוניו של המשיב לרבות גילו, חוסר עבר פלילי והצפי להימשכות ההליכים, מצאתי כי יש מקום לקבל את המלצת שירות המבחן ולהורות על מעצרו של המשיב בפיקוח אלקטרוני, אך זאת תוך קביעת תנאי מעצר מכבידים ביותר, לרבות בטחונות כספיים בסכומים גבוהים ביותר. נראה לי כי חלופה כזו יש בה כדי להקחות עוקצה של המסוכנות העולה מהמשיב די הצורך".

9. כמו כן, נכון להפנות לשלושת התסקירים שקדמו לתסקיר מיום 5.3.20, והמרכזי בהם מיום 21.8.19 הקובע את רמת מסוכנותו הגבוהה של המבקש, לרבות ההדגשים הבאים;

שירות המבחן התרשם מרמת סיכון משמעותית להישנות עבירות דומות. עוד התרשם הוא, כי המבקש נתון בנתק רגשי ומתקשה לגלות אכפתיות כלפי האחר, נוטה להתנהגות מרמית ובעל מאפייני אישיות מניפולטיבית. את אלו ראה שירות המבחן כגורמים מגבירי מסוכנות.

בתסקיר מיום 16.9.19 חזר שירות המבחן על עמדה דומה, כך גם בתסקיר משלים נוסף מיום 29.1.20.

10. הקביעות המפורטות לעיל בהחלטות השיפוטיות לסוגיית המסוכנות כמו גם לחשש לשיבוש מהלכי המשפט שהתבססו, על חומרת העבירות המיוחסות למבקש על מאפייניהן השונים וכן על ההערכה לעניין נתוני אישיותו של המבקש והמסוכנות הנגזרת מהם, מהווים את נקודת המוצא לבחינת הבקשה שלפניי.

אין כל מקום לערער או להרהר אחר קביעות אלו, זאת ככל שלא יוצג שינוי נסיבות המצדיק באופן מוכח סטייה ממסקנות אלה.

11. בנסיבות עניינינו, חלוף הזמן כשלעצמו אינו משמעותי ואין בו להצדיק שינוי בתנאים שנקבעו, בפרט שעה שלכל אורך התקופה עד כה לא הוצג כל שינוי שיש בו ללמד על הפחתה במידת המסוכנות הנשקפת מהמבקש (ראו בש"פ 2254/08 **ברקו נ' מדינת ישראל** 19.3.08)).

12. התסקיר האחרון מיום 5.3.20 כאמור אמנם מציג המלצתו להיעתר לשינוי תנאי המעצר המבוקשים, ברם, אין בו כל נימוק התומך בהמלצה האמורה.

על מנת להצדיק סטייה מהניתוח והמסקנות הברורות העולות מהתסקירים הקודמים, היה דרוש כי בתסקיר האחרון האמור יוצגו נימוקים המבססים סטייה כאמור והמלמדים על הפחתה במסוכנות המבקש.

התסקיר האחרון לא רק שאינו כולל נימוקים כאמור, אין בו כל דיון ולו חלקי, בהיבטי המסוכנות של המבקש, להבדיל מהתייחסות למצוקה בה נתון המבקש.

לא נעלמה מעיני העובדה כי התסקיר האחרון מציין שהמבקש מסכים להשתלב בקבוצת עצורי בית כפי שהוצע לו, כשמכאן ניתן אולי במשתמע ללמוד על שינוי בעמדתו ויחסו של המבקש לעבירות, בהשוואה לתסקירים קודמים.

ברם, שעה שאנו מצויים בשלב בו טרם השתלב המבקש בקבוצה טיפולית כלשהי, הרי לכל היותר המדובר בצפייה או תקווה לעתיד שממנה לא ניתן לגזור הפחתה במסוכנות כיום ובאופן המצדיק שינוי בתנאי הפיקוח המתחייבים.

ניסיון ב"כ המבקש ללמוד מהתסקיר האחרון מסקנות ונתונים שאינם עולים ממנו, וגם לא במשתמע, דינו דחיה.

מבלי לפגוע באמור, יש לזכור כי תסקיר שירות המבחן, ככלל, הוא בבחינת כלי עזר, המסייע לבית המשפט במתן החלטתו והבחינה המהותית נתונה בידי בית המשפט בלבד (ראו בש"פ 5032/19 **מדינת ישראל נ' עלי ג'בארין** (6.8.19)).

13. כאן המקום להבהיר כי הבקשה עוסקת בשינוי מהותי בתנאי מעצרו של המבקש.

פער הפיקוח בין מי שנתון במעצר באיזוק אלקטרוני לבין מי שמשחורר למעצר בית ועל אחת כמה וכמה תוך היתר לצאת לעבודה, הינו גדול. על מנת להצדיק שינוי שכזה, יש להצביע על שינוי מהותי בהיבטי המסוכנות, ולא כך הוכח בענייננו.

14. טענות המבקש על ההרעה במצבו הכלכלי (לרבות הצורך בתשלום מזונות ילדיו), על הקשיים לרבות הנפשיים בהם הוא נתון לאור התמשכות התנאים המגבילים בהם הוא נתון, אין בהם להוות שינוי נסיבות. למעשה מדובר בנסיבות שנשקלו ונלקחו בחשבון כבר מהשלבים הראשונים של ההליך ועובר למתן ההחלטות בענייננו.

אוסף, כי משעה שעסקינן במי אשר מין הדין וההכרח להותירו במעצר בפיקוח אלקטרוני, המהווה מעצר לכל דבר ועניין, אין מקום בנסיבות לבחון אפשרות יציאתו לעבודה, זאת מעבר לכך שמבחינה מהותית, יציאה לעבודה כאמור יהיה בה לרופף משמעותית את הפיקוח הצמוד וההרמטי בו הכרח ויהיה נתון המבקש שבפנינו (ראו בש"פ 966/16 **זידאן נ' מדינת ישראל** (28.2.16)).

15. יובהר, כי החשש לשיבוש מהלכי משפט, שעמד גם הוא בבסיס החלטת המעצר באיזוק, נותר יפה גם כיום. ההליך העיקרי מצוי בתחילתו ואנו רחוקים משלב שמיעת העדויות בתיק. בנסיבות ענייננו לא ראיתי צורך לדון בסיבות בעטיין צפוי ההליך העיקרי להימשך תקופה ארוכה, כאשר לא נטען בהקשר זה כי למשיבה אשם בנקודה זו.

16. ממכלול הנימוקים שהוצגו אין גם מקום לשנות מהמגבלות שנקבעו לעניין השימוש בטלפון.

17. לסיכום, אם כן, אני מורה על דחיית הבקשה לעיון חוזר, על מכלול חלקיה, כפי

שנדונו לעיל.

18. מבלי לפגוע באמור, על פי המלצת שירות המבחן והסכמת המבקש, ניתן בזה צו פיקוח לעצורי בית, לפרק זמן של 6 חודשים, לצורך שילובו של המבקש בקבוצת עצורי בית (בשירות המבחן באשקלון), על פי תוכנית שתיקבע לגביו, ובליווי משמורן שאושר.

ככל שתוצג תוכנית כאמור, ניתן יהיה להורות על פתיחת חלונות באיזוק האלקטרוני כנדרש.

19. העתק ההחלטה תועבר לב"כ הצדדים.

ניתנה היום, כ' אדר תש"פ, 16 מרץ 2020, בהעדר הצדדים.